

ครั้งที่ ๒๕๕

บุคคลผู้มีบุญหนัก

จากนี้ไปขอให้ทุกท่านจงตั้งใจรับฟังการบรรยายธรรมครั้งที่ ๒๕๕ ประจำวันศุกร์ที่ ๑๔ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗ ตั้งหัวเรื่องว่าบุคคลผู้มีบุญหนัก อันสืบเนื่องมาจากวันพุธที่แล้ว ที่ยังไม่จบเรื่องของโชติกเศรษฐี ขอสรุปให้ฟังอีกครั้งหนึ่งว่าบุคคลคนนี้ได้สร้างบุญไว้เยอะในอดีตชาติ เอาตั้งแต่ชาติแรกก่อน ในความตั้งใจปรารถนาเกิดเป็นน้องชายกับพี่ชาย สองพี่น้องนี้เป็นเจ้าของไร่อ้อย น้องชายก็ออกไปไร่อ้อย คราวอ้อยมา ๒ ลำเอาไว้คั่วเพียง ๑ ลำแล้วก็ให้พี่ชายอีก ๑ ลำ ได้เจอกับปัจเจกพุทธเจ้าฟังออกจากนิโรธสมบัติ ไม่ได้ฉันทเข้ามา ๗ วันก็เกิดความเลื่อมใสถวายอ้อยในส่วนของตัวเอง ปัจเจกพุทธเจ้าก็คั่วหมด ก็เกิดความเลื่อมใสอีกเอาส่วนของพี่ชายถวาย แล้วตั้งใจปรารถนาว่า

“เมื่อข้าพเจ้ายังเวียนว่ายตายเกิด ก็ขอให้ข้าเจ้าได้มนุษยสมบัติคือความดีในส่วนของโลก มนุษย์ที่ฟังมิได้ อะไรที่มนุษย์ฟังมีข้าเจ้าฟังมี ขอให้ข้าพเจ้าได้สวรรค์สมบัติไปสู่สุดดีไปสู่โลก สวรรค์ภายในเบื้องหน้า สุดท้ายขอให้ข้าพเจ้าได้นิพพานสมบัติคือการหมดกิเลส” แยกขอ ๓ อย่าง เสนาะแต่ถวายอ้อย 1 ส่วนขอ ๓ ส่วนและสุดท้ายก็เจอพี่ชายก็บอกให้พี่ชายอนุโมทนา พี่ชายไม่ต้องการอย่างน้องชาย พี่ขออย่างเดียวขอให้ฟังได้บรรลุธรรมที่พระผู้เป็นเจ้าเห็นแล้วด้วยเถิด

ก็เป็นอันว่าสองพี่น้องได้สร้างบุญกุศล ต่อมาเมื่อตายจากโลกนั้นไปก็ไปเกิดในเทวโลก ในยุคพระพุทธเจ้านามว่า วิปัสสิ อุบัติขึ้นมาชาติที่ ๒ ที่จริงแล้วมีหลายชาติ เอาแต่ชาติที่สำคัญ ๒ พี่น้องก็กลับชาติมาเกิดอีก คนพี่ชื่อว่า เสนาะ คนน้องชื่อว่า อปราชิต สุดท้ายพี่ชายก็ได้ฟังเทศน์จากพระพุทธเจ้าพระนามว่าวิปัสสิก็ได้บรรลุอรหัตตผลตามที่ตัวเองตั้งใจปรารถนาไว้ ส่วนน้องชายก็ยังไม่ได้รับอะไรเพราะยังมีกิเลสอยู่ น้องชายก็เลยไปถามหาพี่ชายว่า อยากจะทำบุญให้มันยิ่งใหญ่บุญอะไรดี พี่ชายก็เลยแนะนำให้สร้างพระคัมภีร์ สร้างกุฏิถวายพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้ายังไม่มีกุฏิอยู่เลย ถ้าปัจจุบันก็คือการสร้างโบสถ์นั่นเอง เหมือนอย่างพุทธเกษตรเขาก็เรียกกันว่า โบสถ์ เป็น เขตพุทธาวาสเป็นที่อยู่ของพระพุทธเจ้า คนไทยนิยมสร้างก็คงเอาคติมาจากคนนี้แหละ

เขาก็ได้สร้างพระคัมภีร์ถวายพระพุทธเจ้าเรียกว่าสร้างกันอย่างทุ่มทุนสร้าง มีเงินมีทอง เทาไหนก็สร้างกันหรรหาลังการ หมดเงินเท่าไรเขาไม่ได้บอก บอกว่าสร้างอย่างวิจิตรและคณะที่เขา กำลังสร้างอยู่นั้น หลานชายก็จะมาขอแบ่งบุญแก่ก็ไม่ยอม หลานก็บอกว่ากุฏิพระพุทธเจ้ายังไม่มีศาลา ก็เลยสร้างศาลาก็แล้วกันขอแบ่งบุญกับลุงลุงไม่ยอม ลุงอยากสร้างพระคัมภีร์ลุงก็สร้างไป ผมจะสร้างกุฎยศาลาหน้าคัมภีร์ก็แล้วกัน แล้วหลานชายก็กลับชาติมาเกิดเป็นเบตกะเศรษฐี ซึ่งเป็นปู่ของนางวิสาขา

หลังจากสร้างเสร็จแล้วก็นิมนต์พระพุทธเจ้าให้เข้าอยู่ พระพุทธเจ้าก็เสด็จเข้าไปอยู่ท่านก็ทอดพระเนตรดูภูมิ ท่านช่างหรรษาอสังการเหลือเกิน เงินทอง แก้วแหวน เพชรนิลจินดา กองเต็มไปหมด ท่านก็เหลือบไปมองดูภูมิที่ผู้เป็นเจ้าภาพ ที่ท่านมองอย่างนั้นก็คล้ายๆว่าท่านรู้สึกว่ามันเกินความจำเป็น ทรัพย์สินเงินทองมันมากมายเสียว่าใครก็มาลักขโมยไป เจ้าภาพก็จะไม่สบอารมณ์อีกหาว่าพระไม่ค่อยดูแล จริงๆแล้วพระจะมายุ่งเกี่ยวกับเรื่องพวกนี้ไม่ได้ เขารู้ทันบอกขอให้พระพุทธเจ้าเสด็จเข้าไปอยู่เถิด ส่วนการอารักขาก็จะเป็นหน้าที่ของเขากับลูกน้อง

พระพุทธเจ้าเสด็จเข้าไปอยู่ในพระคันธกุฎีที่เขาสร้าง เขาก็เอาทรัพย์สมบัติมาถวายโปรยไว้รอบพระคันธกุฎี เพราะแกล้งใจว่าคนมันโลภถ้าคนที่เขาไม่โลภเขาก็อยากจะมาฟังเทศน์ แต่สำหรับคนที่ไม่ศรัทธาโลกมากอยากจน อยากจะมาเอาทรัพย์สมบัติ แก้วแหวน เงินทอง พอมาก็จะได้ฟังเทศน์ก็จะได้ฟังทุกข์และจะมีเงินทองคิดไม่คิดมีต่อไปด้วย ก็ทำบุญแบบนี้มากมายมหาศาล ที่สำคัญคือเขามีแก้วมณีอยู่ลูกหนึ่งผลโตเท่าเตาโสมส่องแสงสว่าง ถ้านึกไม่ออกก็นึกถึงไฟนีออนที่มันกลมๆก็แล้วกันในปัจจุบัน ในสมัยก่อนไม่มีไฟฟ้าแต่แก้วมณีมันจะมีแสงสว่างในตัวเองเป็นยังงี้ก็ไม่ว่า เขาก็เอาแก้วมณีมาตั้งไว้ ๑ ลูก เขาก็บอกว่าเวลาคนมาเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้าจะได้ชื่นใจ เห็นแสงสว่างแห่งแก้วมณี แล้วก็รัศมีของพระพุทธเจ้าทั้งสองอย่างคงจะทำให้ประชาชนชื่นใจ

ปรากฏว่ามีอยู่วันหนึ่งก็มีขโมยคนหนึ่งอยากจะได้แก้วมณี เจ้าภาพก็นั่งเฝ้าอยู่ทำเป็นกราบพระพุทธเจ้า พอผลอไม่เห็นใครมองแกล้งลักใส่ถุงที่เตรียมมา เจ้าภาพเห็นก็หมดอารมณ์เลยอุตสาห์นึกในใจว่าเอ็งอยากเอาอะไรเอ็งเอาไป แต่แก้วมณีเอ็งอย่าลืมนะปรากฏไอ้หมอนี่นั่นลักเจ้าภาพก็ทำใจไม่ได้ไปเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้าแล้วก็กราบทูลบอกว่า คนที่มาฟังเทศน์ของพระองค์จะหยิบอะไรหม่อมฉันไม่ว่าเลย หม่อมฉันเต็มใจเพราะหม่อมฉันรอยเกิดอีกก็ร้อยชาติก็ยังกินไม่หมด แต่ว่าทำใจไม่ได้คนที่ไม่รู้จักพอ ขนาดจะเอาแก้วมณีที่หม่อมฉันตั้งไว้เพื่อบูชาพระองค์ หม่อมฉันทำใจไม่ได้ พระพุทธเจ้าก็เลยประทานนัยให้ทำไมทานไม่ตั้งจิตปรารถนาละว่านับจากนี้ไป ใครก็ตามที่เราไม่อนุญาตก็ไม่มีสิทธิที่จะเอาของของเราไป เขาได้นัยที่พระพุทธเจ้าประทานเขาก็ตั้งจิตอธิฐานเลย

อามะกันเต ภะคะวา พระผู้มีพระภาคเจ้าผู้เจริญ นับจากนี้ไปไม่ว่าจะเป็นราชาผู้มีอำนาจหรือเป็นโจรใจกำอำมหิต ขอให้มันอย่าได้ข่มเหงหม่อมฉัน พระศาสดาก่อนโมทนา อิจฺฉิตํ ปตุตฺติตฺตยหิ ขอความปรารถนาที่ท่านปรารถนาโหดจงสำเร็จโดยฉับพลัน แกล้งทำการฉลองพระคันธกุฎีนิมนต์ทั้งพระพุทธเจ้าและพระภิกษุสงฆ์เยอะแยะมากมาย มาทำบุญ ๕ วัน ๕ คืนถวายไตรจีวรแก่ภิกษุทุกรูป ขณะภิกษุที่บวชใหม่ไตรจีวรยังราคาเป็นพันๆเดี๋ยวนี้นับก็ไม่ตื่นตื่นแล้ว สมัยก่อนราคา ๑ พันมีค่ามากก็ปรากฏว่าหลังจากที่เขาทำบุญอย่างนั้น พี่ชายก็นิพพานไปก็จบกันไป ตัวเขาก็ได้ไปบังเกิดในเทวโลก ท่องเที่ยวอยู่ระหว่างเทวโลกกับโลกมนุษย์

ตัดตอนไปเลยเอาเป็นว่าอยู่ๆ ก็มาเกิดในตระกูลแห่งเศรษฐีในยุคของพระพุทธเจ้าเราก็แล้วกัน ก็ปรากฏว่าในขณะที่เขาเกิดมาเขาบอกว่าเมืองทั้งเมืองสว่างไปทั้งหมด พ่อเขาก็เป็นเศรษฐีใหญ่ก็

ไปอยู่ที่บารุงของพระราชาก็ถามว่าวันนี้เกิดเรื่องอะไรขึ้นทำไมอยู่ๆพระนครมันสว่างไปหมด เศรษฐีก็เลยพูดว่าลูกชายหม่อมฉันผู้เป็นทายาทของพระองค์เกิดขึ้นในบ้านพะยะค่ะ พระราชาก็บอกว่ามันเกิดพาเพศแบบนี้คงเป็นโจร มิได้พระเจ้าคะนี่คือบุคคลผู้มีบุญมาเกิด พระราชาก็บอกว่าจะเอาอย่างนี้ก็แล้วกันฉันจะเป็นพ่อขุนหัวให้ณะ ก็เลยพระราชทานทรัพย์วันละ ๑ พัน เอาเงินจะจ่ายให้วันละ ๑ พันเป็นค่าน้ำนมดูแลเค้าให้ดีก็แล้วกัน แยกตั้งชื่อว่า โชติกะ แปลว่าบุคคลที่เกิดมาทำให้นครสว่างไสว นี่แค่เกิดก็มีบุญและมีพ่อขุนหัวเป็นถึงพระราชาก็ได้ค่าเลี้ยงดูวันละ ๑ พัน สมัยก่อนเขารวยกันมากวันละ ๑ พันพระราชานหน้าแข็งไม่ร่วง

ต่อมาปรากฏว่าเป็นหนุ่มพ่อก็จะสร้างบ้านให้ ก็ไปจ้างวิศวกรสถาปนิกมาออกแบบ ในคัมภีร์บอกว่าอาสนะของพระอินทร์ที่อ่อนนุ่มกลับแข็งกระด้างขึ้นปานศิลา พระอินทร์ก็เลยบอกคนนี้มีบุญมาก วิศวกรสถาปนิกมันจะมาสร้างบ้านก็ไม่เหมาะสม พระอินทร์ก็เลยมาเป็นวิศวกรสร้างให้เสียเลยไม่ใช่ธรรมดา จัดการคงจะหุ่หุ่หรือลงการบ้านที่เทวดาสร้างให้นี่ก็ไม่น่าออกลองไปปรึกษาของราชาเศรษฐีบุญใน ที่เค้ามีบ้านวิโรจนาหาราก็แล้วกัน ก็เอาเป็นว่าอิตาคนนี่เขามีบ้านพิเศษบ้านที่ไม่ต้องใช้มนุษย์สร้าง ไม่ต้องพึ่งวิศวกรสถาปนิกได้เทวดาพระอินทร์มาสร้างให้ ก็ปรากฏว่าพระเจ้าพิมพิสารเนี่ยท่านก็พระราชทานตำแหน่งเศรษฐี เศรษฐีสมัยก่อนเขาเรียกเป็นฐานันดรพระราชวงศ์ไหนที่มีเศรษฐีมากอยู่ในเมือง ก็ถือว่าเป็นพระราชามีบุญมากเหมือนกับกษัตริย์ที่ต้องมีช้างเผือกเยอะๆ ก็ปรากฏว่าพระเจ้าพิมพิสารก็พระราชทานฉัตรตำแหน่งเศรษฐี แยกได้ชื่อว่า โชติกะเศรษฐี

ที่แปลกประหลาดยิ่งกว่านั้นก็คือเมียเขาไม่ได้อยู่ที่ชมพูทวีป ยังงออยู่กะเรื่องทวีปๆเมื่อในพระไตรปิฎกบอกว่ามีทวีปอยู่ ๔ ทวีป ก็คือ ๑ ชมพูทวีปที่ไม่แน่ใจว่าหมายถึงอินเดียหรือหมายถึงโลกทั้งโลก แล้วก็มียุตะละกุฬทวีป แล้วเค้าก็จะบอกณะบอกว่า คนในทวีปนั้นจะหน้าตาเป็นยังไง โครงสร้างทางกระดูกเป็นยังไง อมรโกณยานทวีปแล้วภูเวททวีป แล้วเค้าบอกว่าเมียแก่นี่ที่เคยสร้างบุญกันมาไม่ได้อยู่ในชมพูทวีป ไปเกิดในอุตะละกุฬทวีปเทวดาก็ยังมาขังอีกคณะเรียกว่า เทพอุ้มสม ตามที่โบราณชอบพูดกันเทพอุ้มสมก็หมายถึงว่าเทวดา ก็เลยไปพาอดีตเมียในชาติที่แล้วมาเป็นเมียในชาตินี้ มาจากอุตะละกุฬทวีปไม่รู้อยู่ที่ไหน

เมื่เวลามาเนี่ยไม่ได้มามีมือเปล่ามีแผ่นศิลามาด้วยที่ของศักดิ์สิทธิ์มาด้วย ก็ตรงนี้ถ้าเราไปมองในบริบทของคนในยุคนี้เมื่อ ๒๐๐๐ กว่าปี เราต้องว่ามันไม่เป็นไปได้ยังไงเพราะแถบออกว่าแผ่นศิลาเอาไว้หุงข้าว แล้วแผ่นศิลาแปลกประหลาดมากก็คือ เวลาข้าวข้าวใส่ในน้ำเรียบร้อยไปตั้งบนแผ่นศิลานี้เนี่ยมัน ก็จะลุกโพร่งขึ้นมาไม่ต้องใช้ฟืนใช้ถ่านเวลาข้าวสุกมันก็จะดับไปเองโดยอัตโนมัติ นี่คือเรื่องเมื่อ ๒๐๐๐ กว่าปีที่เค้าบันทึกไว้ท่านทั้งหลาย เราต้องว่าไม่ถ้าเป็นสมัยโน้นถ้าเป็นสมัยนี้เราก็คงไม่ม่เราก็คงจะนึกถึงหม้อหุงข้าวไฟฟ้า ก็ปรากฏว่าเมื่อมีของวิเศษติดมือมาด้วยที่สำคัญคือเค้าไม่ต้องใช้แสงสว่างของคบเพลิงหรือว่าเทียนเลย เขาใช้แต่แสงสว่างของแก้วมณี

ปรากฏว่าชาวบ้านก็แตกตื่นกันเศรษฐีทำไม่มันรวยอะไรขนาดนี้ บ้านก็ใหญ่โตมโหฬาร เข้าใจว่า โฉสัวคงเป็นทองคำ ๒๔k ด้วยแบบกษัตริย์รูปในก็ปรากฏว่าเศรษฐีแกลเป็นคนไม่กิน ของเก่า ชาวบ้านแตกตื่นมากเขาก็แบ่งเงินแบ่งทอง อยากได้อะไรก็เอาไปรวยมากรวยขาดไหน ท่านทั้งหลายลองคิดดู รวยขนาดพระราชอาชญาเยี่ยมชมบ้าน พระเจ้าพิมพิสารยินข่าวว่าปราสาท ที่โชติกะเศรษฐีอยู่ มีการออกแบบสร้างได้แบบวิจิตรพิสดารก็อยากจะมาทอดพระเนตร เขาก็เลย นำเสด็จตรงนี้ตลอดมากเลยท่านทั้งหลาย ปรากฏว่าขนาดคนใช้ที่มีหน้าที่คอยปิดกวาดคอยเทขยะ เมื่อพระราชเสด็จมาก็ถวายพระกรก็นำพระราชพาเข้าไป พระราชาแกลก็ไม่กล้าจับมือคนใช้เพราะ ท่านคิดว่าเป็นภรรยาเศรษฐี เกรงใจเศรษฐีแสดงว่าขนาดคนใช้ก็ยังสวย ก็ปรากฏว่าโชติกะเศรษฐี ก็มาต้อนรับ แล้วก็เชิญเสด็จเข้าไปในบ้านชมบ้านเศรษฐี

ก็ปรากฏว่าในขณะนั้นพระเจ้าอชาตศัตรูซึ่งเป็นโอรสของพระเจ้าพิมพิสารก็ยังเล็กอยู่ พระเจ้าพิมพิสารก็เดินพาพระราชโอรสชมปราสาทของโชติกะเศรษฐี ก็ปรากฏว่าพระเจ้าอชาตศัตรูแกลก็คงโกดังแต่เล็กก็มีแววโกดังแต่เล็กๆถึงได้ฆ่าพ่อ แกลเห็นปราสาทของโชติกะเศรษฐีนี้แกลก็เกิดอาการโลภะจิตขึ้นมา และก็บอกว่าอะไรพ่อเราทำไมโรงขนาดนี้เป็นถึงพระราชายังประทับอยู่ในพระราชมณเฑียรที่ทำด้วยไม้ หมอนี่เป็นลูกน้องเรามันเป็นเศรษฐีอยู่ในเมืองเราแล้วมันอยู่ในปราสาทที่ทำด้วยแก้วแหวนเงินทองมากมายมหาศาล เอาละถ้าวันไหนเราได้เป็นกษัตริย์เอ็งโดนยึดเนบ้านโดนเน่ๆฝากไว้ก่อนเถอะ นี่เขาเรียกโกดังแต่เล็กๆ ก็ปรากฏว่าพอถึงเวลาเสวยพระกระยาหารของพระราชโชติกะเศรษฐีก็เลี้ยงอาหาร อาหารก็ละเอียดประณีตถ้านึกภาพไม่ออกก็นึกถึงอาหารฮ่องเต้ของจีนก็แล้วกัน เวลาจะเสวยอาหารที่เรียงกันเป็นดับก็แล้วกัน พระราชาก็ไม่เคยหิวอะไรที่อร่อยขนาดนี้ก็เล่นเสวยเอาๆ จนกระทั่งเศรษฐีบอกว่าพระองค์คงจะไม่ไหวแล้วมั้ง พระองค์เสวยขนาดนี้ก็คงจะย่อยยากพอก่อนเถอะ ก็ต้องเบรกว่าพระราชเลย

ก็ปรากฏว่าเศรษฐีพาชมอยู่อย่างนั้น ไม่ปรากฏว่าภรรยามาหาซักทีก็เลยบอกว่า ภรรยาของท่านนี่ท่านเป็นโสดหรืออย่างไรก็ได้ยินข่าวว่ามีเมียไม่ใช่อี ภรรยาของฉันทอยู่ในบ้านอยู่ในห้องพะยะค่ะ นี่ขนาดพระราชมามีเขาต่างดาวยังไม่รู้จัก ก็ปรากฏว่าถ้านั้นขอให้พระองค์ประทับอยู่ที่นี้ หม่อมฉันจะไปพาภรรยามาเข้าเฝ้า แกลก็เดินไปหาเมียน้องพระราชอาชญาของเราเสด็จมาแล้วขอให้น้องไปเข้าเฝ้าพระราชอาชญาต่างดาวก็ตกใจสงสัยเมืองเค้าคงไม่มีพระราชอาชญา พระราชาเป็นยังงี้พี่แกลก็อธิบายว่าพระราชอาชญาคือคนที่ใหญ่กว่าเราไง เราต้องเคารพท่านภรรยาฟังก็น้อยใจน้ำตาไหลเลยท่านทั้งหลาย นี่เราสร้างบุญไม่ดีหรืออย่างไรถึงได้มีคนที่เป็นใหญ่กว่าเรา ซาติที่แล้วเราคงทำบุญมาไม่ดีไม่มีศรัทธาในการทำบุญ ถึงได้มีคนที่เป็นใหญ่กว่าเรา

แกลก็เลยต้องไปยื่นถวายงานพัดให้พระราชอาชญาที่ถวายงานพัด โอลมกลั่นแห่งพระภุสสาสำหรับโปกพระพระราชาก็ไปกระทบ นัยน์ตาของนางน้ำตาก็ลั่งไหลออกมา พระราชาก็มองเอ๊ะมหาเศรษฐีเค้าบอกพวกผู้หญิ๊งนี้ความรู้น้อยริษยาเยอะ เมียท่านคงจะกลัวว่าเราจะมายึดเอาสมบัติไปยื่นพัดไปถือน้ำตาไหลไป เศรษฐีก็บอกหาได้เป็นเช่นนั้นไม่พะยะค่ะ น้ำตาของนางที่

ไหลเพราะกลิ่นแห่งกุสาสำหรับโพกที่ศีรษะของพระองค์ กรรยาของข้าพระองค์ไม่เคยเห็นแสงสว่างของประทีปหรือแสงสว่างของไฟ นิ่งนอนด้วยแสงสว่างของแก้วมณี ขอสมมติเทพจงประทับนั่งในแสงสว่างแห่งแก้วมณีเถิดและก็เอาแก้วมณีซึ่งมันผลิตไฟฟ้าได้มาถวาย

นี่คือเรื่องของโชติกะเศรษฐี และจากนั้นเขาก็ตัดสินใจเข้ามาเป็นน้องของเศรษฐีอีกคนหนึ่งชื่อ ชฎิล ชฎิลนี้เค้าเป็นลูกของธิดาเศรษฐีปรากฏว่าแม่แก่อายุ ๑๕-๑๖ เค้าก็บอกว่ามีวิทยารตนหนึ่ง วิทยารตนจะเป็นพวกฝึกสมาธิได้มานสมาบัติเหาะเหินเดินอากาศได้ คงจะออกมาเที่ยวเจอเธอคน นี้เข้าก็เลยมีเพศสัมพันธ์กัน จนเธอคนนี้ตั้งครรภ์แล้วก็กลัวพ่อแม่จะรู้ว่าเป็นคนหลายใจยังไม่ทันแต่งงานเลยท้องซะแล้ว ก็เลยสั่งคนใช้เวลาคอดแล้วก็เอาชฎิลเศรษฐีไปลอยน้ำ ปรากฏว่า ลอยๆน้ำไปก็มีผู้หญิง ๒ คนกำลังเถียงกันเมื่อเห็นภาชนะลอยมา อีกคนก็บอกว่าภาชนะนั้นเป็นของฉัน อีกคนบอกว่าสิ่งของภายในภาชนะเป็นของฉันก็เลยเปิดดูเห็นเด็กน่ารัก ก็ทะเลาะกัน อยากได้เด็กเป็นลูกเถียงกันไปโรงศาล ศาลก็ไม่ว่าจะตัดสินยังไงก็เลยต้องให้พระราชตัดสิน พระราชาก็เลยตัดสินเป็นเด็กขาดเลย ว่า เจ้าจงเอาเด็กไปอีกคนเอาภาชนะไป

ผู้หญิงที่ได้เด็กไปเป็นโยมอุปฐากของพระมหากัจจายนองค์อรหันต์ผู้เป็นอสีติ มหาสาวกหนึ่งในสาวก ๘๐ รูปซึ่งเป็นเลิศในการแสดงธรรม หญิงคนนี้ก็เลยเลี้ยงเด็กเอาไว้เพื่อคิดว่าโตขึ้นจะให้บวชในสำนักพระเถระ แล้วตั้งชื่อว่า ชฎิล พอพระเถระเจอเด็กก็เลยให้แกพระเถระ พระเถระก็เห็นว่าเด็กยังเด็กเกินไป ก็เลยเอาไปฝากโยมอุปฐากไว้ปรากฏว่าชฎิลก็มีบุญมากเวลาที่เขาไปขายของอะไร ปรากฏว่าเขาจะขายดีเป็นพิเศษสินค้าที่สะสมมามากมายเกขายแปบเดียวก็เกลี้ยงหมดสงสัยเทวดาจะช่วยขาย ปรากฏว่าแกก็แต่งงานมีลูก ๓ คนต่อมาแกก็เบื่อหน่ายอยากจะทำบวชแกก็เลยสั่งคนให้ไปสืบว่ามีคนรวยเท่าเราไหม สุดท้ายก็ไปเจอเบตกะเศรษฐีที่ร่ำรวยไปเจอชฎิลแล้วก็ไปเจอโชติกะเศรษฐีที่ร่ำรวยไม่แพ้กัน แกก็เลยเอาละเมื่อมันมีคนรวยๆ เสมอกับพ่อแม่แล้วพ่อแม่ก็จะออกบวชแล้ว ก็มีคนสมัยก่อนเป็นคนไม่ประมาทร่ำรวยขนาดไหนแต่ถึงเวลาเค้าก็จะออกบวชไปปลีกวิเวกไม่ได้มาหมกมุ่นอยู่ในกามคุณ

ก็ปรากฏว่ามันมีเรื่องตลกอีกนิทานหนึ่งที่พวกสายลับไปสืบดูว่าผู้ใดรวยเท่าเจ้านายตัวเองบ้าง ก็ไปเจอตระกูลของโชติกะเศรษฐี โชติกะเศรษฐีให้ผ้าแกลคนใช้ราคาเป็นแสนแพงกว่าที่ผู้นำ APEC ใส่อีก คนใช้ร้องไห้เลยเจ้านายฉันทำอะไรผิดหรือเจ้านายจึงมาดูถูกฉันขนาดนี้ บอกทำไมละเจ้านายให้ผ้าฉันหยาบเหลือเกินโชติกะเศรษฐีก็บอกว่า ฉันไม่ได้ให้เธอเอาไปใส่ฉันให้เธอเอาไปทำผ้าเช็ดเท้า ฟังแล้วก็หน้าหม่นใส่นะท่านทั้งหลายขนาดราคา ๑ แสนมันยังถือว่าลูกพี่ ก็คนเค้ามีบุญทำอะไรก็ไม่น่าเกลียดน่ารักไปหมด ก็เป็นอันว่าสุดท้ายชฎิลก็ออกบวชกับบรรลอรหันต์

ฝ่ายว่าพระเจ้าอชาตศัตรูหลังจากสมคบกับพระเทวทัตปลงพระชนม์พระเจ้าพิมพิสารเรียบร้อยแล้ว ก็ดำรงอยู่ในพระราชสมบัติแกก็คิดว่าได้เวลาแล้วมันเป็นเศรษฐีมันรวยกว่าพระราชาก็ยังงี้ ก็เตรียมที่จะไปยึดปรากฏว่าพอจะไปยึดนี่ยึดไม่ได้เทวดาก็ไม่ยอม พอจะไปยึดก็ปรากฏว่าเห็นภาพทหารเต็มไปหมดยืนเรียงรายมีอาวุธ ก็ไม่กล้าที่จะยึดพระราชาก็อุณหว่าโชติกะเศรษฐี

กำลังพึ่งเทศน์อยู่ก็เลยไปหาเลย บอกอะไรแก่เป็นเศรษฐีแก่เป็นลูกน้องฉันนี่แจะก่ออบฏี ก็บอกว่าไม่ใช่แล้วทำไมฉันจะยึดบ้านแกฉันยึดไม่ได้ทหารเต็มไปหมด เศรษฐีก็เลยบอกว่าคนอย่างหม่อมฉันถ้าหม่อมฉันไม่ต้องการให้ใครยึดแม้แต่เส้นค้ายสักเส้นก็ยึดไม่ได้ แต่พระราชาก็บอกว่าฉันจะยึดฉันเป็นพระราชามีอำนาจเหนือแก่ แก่ก็เลยบอกฉันลองลองถอดแหวนที่หม่อมฉันใส่สิถ้าพระองค์แน่ใจ พระราชาก็เท่าไรก็ดึงไม่ออกจะทำยังงี้ก็ทำไม่ได้ สุดท้ายท่านเศรษฐีก็เลยสลัดใจ บอกว่าถ้าพระองค์อยากได้บ้านของหม่อมฉันจริงๆหม่อมฉันก็จะให้ก็ละกัน และสุดท้ายก็เลยบอกว่าช่วยอนุญาตให้หม่อมฉันบวชด้วยเถอะ เป็นเศรษฐีจะบวชต้องขออนุญาตพระราชาก็เพราะตำแหน่งเศรษฐีพระราชาก็เป็นผู้ตั้ง ปรากฏว่าพระราชาก็ดีถ้าฉันบวชเราจะได้ได้บ้านก่อนญาติ

เศรษฐีพอบวชแล้วไม่นานก็ได้บรรลุนิพพานชื่อชื่อนี้ว่าโชติคุณเถระ สมบัติก็หายหมดเลยนะบ้านที่พระอินทร์สร้างให้ก็หายหมดไม่รู้ว่าจะเอาอะไรอย่างไร เทพธิดาก็พาเมียหายไปด้วยไปกุตะละกุฑทวีป พวกพระก็เลยถามกันถามพระโชติคุณว่าท่านยังมีความอยากอยู่บ้างไหม บวชมาแล้วยังนึกถึงเมียคิดถึงปราสาทคิดถึงเงินทองบ้างไหม แก่ก็บอกไม่มีแล้วไม่ได้อยากอะไรเลย พระก็ไปทูลฟ้องพระพุทธเจ้าบอกเศรษฐีที่มาบวชโชติคุณนี้พยากรณ์ให้บวชบอกว่าหมดความอยากแล้ว พระพุทธเจ้าก็ต้องถามว่าถ้าลูกของเราเป็นอย่างนั้นจริงๆละค้นหาได้แล้ว ขึ้นชื่อว่าความอยากในเมียในลูกในทรัพย์สมบัติทั้งหมด

นี่คือเรื่องของโชติคุณเศรษฐีถ้าในรายละเอียดขอให้ท่านไปอ่านในอรรถกถาธรรมบทเอาไว้แล้วกัน ซึ่งนำมาเพื่อจะบอกให้รู้ว่าคนถ้ามีบุญจะเป็นเรื่องเหมือนคนไทยเขาบอก แข่งเรือแข่งพายยังพอแข่งกันได้แต่ถ้าแข่งบุญแข่งวาสนาอย่าไปแข่งแข่งกันไม่ได้ แต่ละคนก็สร้างมาไม่เหมือนกัน เรานี้มีแต่หนึ่งคนหนึ่งเค้าคิดจะซื้อสโมสรลิเวอร์พูลมันไม่เหมือนกัน บุญก็สร้างมาต่างกันถ้าอยากเป็นอย่างเค้าก็ค่อยๆทำไปก็แล้วกันสั่งสมไป ก็จะได้บุญสมบัติ สวรรค์สมบัติ นิพานสมบัติ และก็จะมีโอกาสซื้อหุ้นลิเวอร์พูลได้อย่างเขาบ้างสำหรับวันนี้ก็สมควรแก่เวลา ขอให้ปฏิบัติทุกท่านคือตัวรู้ไว้ที่ดวงตาทั้งสองข้างลิ้มรสชาติๆออกจากสมาธิ